

Po tretji šolski uri smo se odpravili v mladinsko gledališče, se posedli na sedeže in čakali na prvo predstavo. Prva predstava je imela naslov STRIP STRUP – ŽIVLJENJA KUP, ki so jo predstavili učenci iz Skopja. Predstava je govorila o tem, kako zelo pozabljamo na knjige in beremo samo še stripe. V igri so igrali tudi pravljичni junaki, kot so: Robin Hod, Kralj Matjaž in Indijanka. Sporočila igre nisem najbolj razumela, vseeno pa je bilo presenetljivo, da so govorili v slovenščini. Naslednja predstava pa je bila igra, ki so jo zaigrali učenci iz naše šole. Zaigrali so tri prizore, meni pa je bil najbolj všeč zadnji, ki je govoril o bivši ženi, ki obišče svojega bivšega moža in njegovo sedanjo ženo, ki je zelo neurejena in zmedena. Bivša žena, ki je bila kot manekenka, pa je prišla urejena. Bila je zgrožena nad tem, kako sedanja žena oblači njene otroke. Igra mi je bila zelo všeč, saj je bila zelo smešna. Po ogledu predstave pa smo se vrnili nazaj v šolo.

Maša Škufca, 9. b

V petek, 5. 4. 2013, smo v Mladinskem gledališču odigrali predstavo Preverjeno, ki govori o puberteti. Sam sem igral v dveh prizorih. Na začetku sem čutil kar nekaj pritiska, saj so nas prišli gledat učenci iz naše šole. Bolj ko smo se približevali predstavi, bolj sem čutil pritisk in tremo. Ko smo vsi histerični in polni pričakovanja pripravljali sceno, sem imel utrip srca zagotovo nad 250.

Kar na enkrat so se ugasnile luči in odgrnila se je zavesa. Začelo se je! Prva igra nam je šla odlično in tako tudi druga in tretja. Vsi gledalci so se smejali. Najbolj me je bilo strah odigrati tisti del, v katerem se derem na svojo hčer. Zakaj? Kot po naključju sem tri dni pred predstavo izgubil glas in strah me je bilo, da bom »piskal«. K sreči se je vse dobro končalo in tako sem imel več poguma za igranje v naslednjem prizoru. Reakcije občinstva so bile izjemne in moram priznati, da sem bil zelo ponosen nase in na svojo igralsko zasedbo. »Piko na i« je postavila še moja soplesalka, katera mi je po predstavi napisala sporočilo, v katerem je pohvalila moje igranje in dodala, da sem postal prava zvezda v njenem razredu (mislim, da ne vejo, da sem dve leti mlajši).

Vseeno mislim, da lahko ocenim našo gledališko predstavo kot super. Sedaj imam veliko manj treme, pa čeprav sem še vedno »na slabem glasu«.

Domen Pinter, 7. a